

[Ole Henriksen]

Vi har stillet forslag i 1986 og helt tilbage i 1984 om den offentlige sektor, men nu er vi altså inde i den private del. Hr. Jørgen Estrup siger, at vi har bevisbyrden, men der er jo dog i bemærkningerne nævnt eksempler på områder, hvor man må kunne få noget medindflydelse, og der kan jo være en lang række. Det er selvfølgelig den form for indflydelse, som kapitalmagten i dag har på virksomhederne, som de nu skal dele i større udstrækning med de ansatte, og dér nævner vi spørgsmål om uddannelser, om investeringspolitik og om indsigt i regnskaber og investeringer, rationaliseringer og arbejdsmiljø osv.

En lang række ting er selvfølgelig involveret i, på hvilke områder man skal have denne medbestemmelse i virksomhederne. Her er problemet altså bare, at der er knyttet kapital til denne medbestemmelse, sådan er det nu engang bygget op i samfundet, som det fungerer i øjeblikket. Det vil vi gerne ændre, men vi vil altså også prøve med de midler, der i øjeblikket er lønmodtagernes midler, at få reel medbestemmelse på en lang række områder.

Hr. Skrumsager Skau spurgte, om jeg ville arbejde for, at fondene ude i forbundene kunne komme ind i billedet og også komme til at optræde dér. Nu er der selvfølgelig fonde med forskellige formål. Det forslag, vi behandler her, er jo om to fonde, som helt klart har det formål at investere. Det står der ikke så meget om i fagbevægelsens fonde. Men jeg har ikke noget imod, at fagbevægelsen af og til eksperimenterer med nogle af deres midler. De har ikke gjort det alt for godt, men af og til har de gjort det ved at lave forskellige former for virksomheder, og dér har man jo altså også været ude i den store risiko, kan man nok sige.

Men jeg tror ikke, at jeg vil arbejde for at få de fonde – som jo ikke er fonde, men altså, hvor forbundets midler går ind – med i forslaget. Det ville jo også ramme andre, ikke bare Metal, men det ville jo også ramme Sømandsforbundet og andre, der har store fonde. Jeg går ud fra, at de også snart sender en check til medlemmerne for de fondsmidler, der ligger dér. Det ville selvfølgelig være en del af den socialistiske strategi, som Fælles Kurs har – jeg er ikke klar over, hvad den egentlig går ud på. Jeg synes mest, at det at sende en check til samtlige lønmodtagere for, hvad der ligger rundt omkring i fondene, mere nærmer sig Fremskridtspartiets politik, end det nærmer sig SF's politik.

Så langt kan vi altså ikke deltage i festen, som hr. Berlau beskrev her. Vi mener stadig, at der i et samfund, uanset hvilken struktur det har og hvilke kapitalistiske eller socialistiske opbygninger der er til stede, er behov for risikovillig kapital.

Jeg gad da også nok vide, om ikke de lande, som Fælles Kurs måske synes er de bedste i verden, laver fejlinvesteringer, og om ikke også magterne derovre taber adskillige millioner ved investeringer.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Jeg mindes fra min skoletid, at eftersidninger godt kunne udvikle sig til en ret triviell affære, men der var som regel et pædagogisk element i dem. Det mener jeg også der er her. Der er faktisk det pædagogiske element, hr. Ole Henriksen, at vi nu beskæftiger os med, hvem der har bevisbyrden for, at man kan forene reel medindflydelse med fondsdannelser. Det har altså de, der foreslår det, og ikke de, der går imod det.

Vi har altid ment, at reel medindflydelse krævede, at man havde ejendomsret. Det er derfor, vores medejerforslag er opbygget uden fonde, bortset fra den forvaltning, man har i fællesskab på den enkelte arbejdsplads. Derfor er det altså SF – og måske Socialdemokratiet, men det er lidt mere uklart efterhånden – der må forklare os andre, at det kan lade sig gøre at give medarbejderne andet end en narresut, når man holder fast i fondene, og at det kan gøres inden for dette samfunds interesser og ikke i en eller anden fremtidsvision, som ligger på SF's tegnebræt.

(Kort bemærkning).

Ole Henriksen (SF):

Det skal så bare være den, at det jo også fremgår af forslaget her, at det jo ikke, som vi har bygget forslaget op, længere vil være ledelsen i de to fonde, der sidder og forvalter de midler, som investeres af de to fonde her. Vi nævner, at Fællesklubben eller en lignende forening, hvad der nu måtte blive oprettet på en virksomhed, hvor der ikke er sådan en fællesklub, er dem, der forvalter det. Det er præcist nævnt i bemærkningerne, så vi ønsker altså helt klart, at man selv ude på arbejdspladserne fin-